

Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з науково-педагогічної роботи

та інформатизації

Володимир ГАЛИК

27 лютого 2024 р.

ПРОГРАМА НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ

Галузь знань: 01 Освіта / Педагогіка

Спеціальність: 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями)

Освітньо-наукова програма: Професійна освіта

Факультет: фізики, математики, економіки та інноваційних технологій

Кафедра: технологічної та професійної освіти

Дані про практику

Форма здобуття освіти	Курс	Семестр	Обсяг практики/ кредити ЄКТС	Особливості проведення практики	Вид контролю
Денна	2	4	180 год/6 кред.	згідно графіка освітнього процесу	диф. зал
Заочна	2	4	180 год/6 кред.	згідно графіка освітнього процесу	диф. зал

Робоча програма складена на основі освітньої програми та навчального плану підготовки фахівців третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти (40 кредитів ЄКТС)

Розробник: Галина МЕЛЬНИК, кандидат педагогічних наук, доцент

Погоджено гарантом освітньої програми:

Леонід ОРШАНСЬКИЙ, доктор педагогічних наук, професор

Схвалено на засіданні кафедри технологічної та професійної освіти

Протокол № 1 від 29.01 2024 року

Завідувач кафедри Леонід ОРШАНСЬКИЙ, доктор педагогічних наук, професор

Схвалено на засіданні науково-методичної ради факультету фізики, математики, економіки та інноваційних технологій

Протокол № 6 від 30 січня 2024 року

Схвалено на засіданні науково-методичної ради університету

Протокол № 2 від 27 лютого 2024 року

1. Мета і завдання практики

Науково-педагогічна практика в системі вищої освіти на третьому освітньо-науковому рівні є неодмінним компонентом фахової підготовки до науково-педагогічної діяльності та видом практичної діяльності аспірантів щодо здійснення освітнього процесу у вищій школі.

Мета практики - узагальнення та вдосконалення професійних знань, умінь і навичок дослідницької, наукової і педагогічної діяльності, розвиток професійних компетентностей науково-педагогічних кадрів щодо комплексного розв'язання актуальних проблем в освітній сфері.

Проходження аспірантами науково-педагогічної практики сприяє формуванню у них низки компетентностей, серед яких:

Загальні компетентності:

- здатність розуміти основні проблеми психолого-педагогічної науки, сучасні теорії психології та педагогіки; володіти способами ціннісного ставлення до педагогічної діяльності; здатність до розв'язання професійно-орієнтованих завдань завдяки розумінню актуальних проблем і фундаментальних засад психолого-педагогічної науки;

- здатність раціонально застосовувати інноваційні технології навчання у професійній освіті; працювати із наукометричними базами даних з метою виконання власного наукового дослідження; використовувати цифрові технології для організації та забезпечення наукової, педагогічної й інноваційної діяльності, підготовки наукових публікацій, звітів, ділової та особистої документації;

- здатність використовувати понятійно-категоріальний апарат професійної педагогіки; на методологічному рівні аналізувати взаємодію педагогічної теорії і практики професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти; здійснювати аналіз педагогічних систем, освітніх й управлінських процесів у професійній (професійно-технічній), фаховій передвищій та вищій школах.

Фахові компетентності:

- здатність розуміти системність, динамічність, взаємозв'язок, суспільну детермінованість і цілісність різних педагогічних явищ і процесів, різні аспекти практичної спрямованості професійної педагогіки; здійснювати теоретичний, методологічний та емпіричний аналіз проблем педагогічної науки, застосовувати знання з педагогіки вищої школи, технологій навчання і виховання у науково-педагогічній діяльності;

- здатність до розуміння системності, цілісності та взаємозв'язків психологічних феноменів, явищ і процесів, багатогранність практичної спрямованості психологічної допомоги; здатність зміцнювати та розвивати ментальне здоров'я;

- здатність до організації освітнього процесу в умовах інклюзії;

- здатність використовувати інформаційні технології для набуття та розширення знань з тематики наукових досліджень.;

- здатність до вдосконалення комунікативної культури як важливого компонента іміджу сучасного науковця, у т.ч. англійською мовою; здатність до встановлення продуктивних зв'язків із науковцями, викладачами вітчизняних і зарубіжних закладів освіти з метою обміну досвідом (емоційним, соціальним, практичним та ін.);

- здатність визначати мету, завдання та стратегію науково-педагогічного дослідження, висувати гіпотези і на цій основі складати програму педагогічного експерименту; аналізувати й узагальнювати отримані в результаті науково-педагогічного дослідження експериментальні дані, робити узагальнення та висновки й оформляти їх у вигляді звітів, повідомлень, тез доповідей, наукових статей, монографій тощо; здатність до розроблення тестів, організації і проведення тестування у процесі науково-педагогічного дослідження;

- здатність цілісно розглядати педагогічні системи й освітній процес у закладі професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти; аналізувати сучасний стан і тенденції розвитку професійної освіти та професії педагогічного (науково-педагогічного) працівника; здійснювати цілепокладання і проектування структурно-функціональної моделі професійної освіти (за темою дослідження);

– здатність використовувати методи порівняльно-педагогічного дослідження; створювати інноваційні моделі професійного навчання, визначати оптимальні організаційно-педагогічні умови, застосовувати нові форми, методи і засоби професійного навчання, спираючись на досвід організації фахової підготовки в Україні та за кордоном;

– здатність аналізувати структуру і зміст, створювати організаційно-педагогічні умови професійної підготовки майбутніх фахівців; здійснювати раціональний відбір форм, методів, способів, технологій і засобів професійної навчання у закладах професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти;

– здатність розробляти освітньо-професійні програми та навчальні плани підготовки фахівців, укладати робочі програми навчальних дисциплін, складати індивідуальний план педагогічного (науково-педагогічного) працівника, упорядковувати індивідуальну освітню траєкторію учня/ студента й іншу програмно-нормативну документацію; приймати оптимальні педагогічні рішення та впроваджувати ефективні шляхи управління освітнім процесом у закладі професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти;

– здатність виокремлювати сутнісні ознаки традиційних й інноваційних технологій професійного навчання; аналізувати педагогічну технологію за її основними ознаками; визначати доцільність цілісного або поелементного впровадження в освітній процес тієї чи іншої інноваційної технології професійного навчання; проектувати освітній процес на основі інноваційних технологій професійного навчання.

2. Передумови для проходження практики

Передумовою для проходження науково-педагогічної практики є успішне виконання аспірантами освітнього компоненту освітньо-наукової програми зі спеціальності 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями), що передбачає вивчення циклу обов'язкових та вибіркових навчальних дисциплін. Набуті знання і вміння в результаті вивчення означених дисциплін використовуються аспірантами у процесі проходження практики.

3. Очікувані результати практики

Проходження науково-педагогічної практики передбачає оволодіння аспірантами **знаннями:**

– основних засад організації науково-дослідної роботи в межах проблематики дисертаційного дослідження;

– методології здійснення наукового дослідження зі спеціальності 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями);

– особливостей планування та організації освітнього процесу в закладах вищої освіти;

– змісту діяльності викладача закладу вищої освіти;

– навчально-методичних аспектів розробки занять у закладах вищої освіти;

– методів та засобів складання завдань з різних тем предметного матеріалу, різноманітними освітніми технологіями.

уміннями:

– підготовки, організації і проведення науково-дослідницької роботи в межах проблематики дисертаційного дослідження;

– структурування та психологічно грамотного перетворення наукових знань в навчальний матеріал, систематизації навчальних та виховних задач;

– організації основних форм навчання у вищій школі, застосування сучасних технологій та методик навчання;

– професійного і педагогічного спілкування зі студентською аудиторією;

– формувати досвід викладацької роботи, виховання морально-етичних якостей викладача вищої школи, індивідуального творчого стилю педагогічної діяльності, потреби в самоосвіті.

4. Організація та керівництво практикою

Згідно з навчальним планом університету науково-педагогічна практика для аспірантів спеціальності 015 Професійна освіта проводиться на другому курсі навчання. Обсяг практики становить 6 кредитів ЄКТС (180 год.), які розподіляються таким чином:

120 годин – навчально-методична, науково-дослідницька робота (вивчення досвіду провідних викладачів університету, оволодіння навичками структурування та психологічно обґрунтованого перетворення наукових знань в навчальний матеріал, відвідування та аналіз

лекційних, семінарських та практичних занять, керівництво різними видами діяльності студентів, у тому числі науковою; вивчення основних напрямів наукової діяльності; формування пошуково-дослідницьких умінь і навичок, необхідних для успішної реалізації завдань дисертаційного дослідження) і виховна робота (планування та проведення виховної роботи в академічній групі);

60 годин – аудиторне навантаження (проведення лекційних, лабораторних та практичних занять).

Науково-педагогічна практика аспірантів проводиться на кафедрі, за якими закріплені аспіранти, а також у закладах професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти.

Загальне керівництво та контроль за проходженням практики аспіранта покладається на **завідувача кафедри**, за якою він закріплений, який:

- забезпечує чітку організацію, планування та облік результатів практики;
- затверджує загальний план-графік проведення практики, її місце в системі індивідуального планування аспіранта;
- добирає дисципліни, навчальні групи для проведення аспірантами навчальних занять.

Безпосереднє керівництво та контроль за виконанням плану практики аспіранта здійснюється його **науковим керівником**, який:

- бере участь у настановчому інструктажі та підсумковій конференції;
- консультує аспірантів з питань організації практичної роботи відповідно до завдань практики;
- відвідує заняття аспірантів, бере участь у їх обговоренні;
- забезпечує практикантів методичними рекомендаціями з виконання індивідуальних завдань практики, оцінює їх;
- контролює забезпечення належних умов праці аспірантів-практикантів, проводить обов'язкові інструктажі з охорони праці та техніки безпеки;
- на засіданнях кафедри доповідає про стан проходження, а також про підсумки практики.

Завідувач аспірантури і докторантури університету:

- знайомить аспірантів з «Положенням про науково-педагогічну практику аспірантів ДДПУ імені Івана Франка», формою та змістом звітної документації;
- здійснює облік проходження практики аспірантами університету.

Аспірант-практикант:

- бере участь у настановній нараді та підсумковій конференціях;
- дотримується графіка роботи, встановленого для цього виду практики, є присутнім на кафедрі загальної педагогіки та дошкільної освіти чи у студентській аудиторії щодня протягом 6 годин, вчасно повідомляє керівника практики про причини відсутності;
- вивчає спеціальну педагогічну, методичну, психологічну літературу відповідно до завдань практики;
- бере участь у семінарах, консультаціях, що проводяться впродовж практики;
- виконує усі завдання, передбачені програмою практики. Ретельно готується до своєї роботи;
- підкоряється правилам внутрішнього трудового розпорядку університету, дотримується розпоряджень завідувача кафедри та керівника практики;
- вчасно оформлює необхідну для кожного виду діяльності документацію;
- проводить самоаналіз рівня практичних умінь;
- висловлює пропозиції щодо організації практики, удосконалення практичної підготовки.

До початку практики проводиться настановча нарада. На ній студенти ознайомлюються з положенням про практику, програмою практики, її метою та завданнями, методичними рекомендаціями, правилами звітності за результатами практики.

Аспіранти повинні своєчасно, на першому тижні практики, скласти індивідуальний план на весь період практики. Керівник практики затверджує його.

Після закінчення практики проводиться підсумкова конференція, на якій підбиваються загальні підсумки, обговорюються позитивні/негативні сторони науково-педагогічної практики.

Результати практики оцінює науковий керівник у формі диференційованого заліку.

Аспірант, робота якого під час практики визнана незадовільною, вважається таким, що не виконав індивідуальний план і згідно з «Порядком підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах)», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р., підлягає відрахуванню з університету.

З поважних причин (при наявності підтверджуючих документів) аспіранту може бути надане право повторного проходження науково-педагогічної практики.

5. Зміст практики

Науково-педагогічна практика передбачає такі види діяльності аспірантів:

– **навчально-методичну**: знайомство з організацією навчально-виховного процесу у вищій школі; вивчення досвіду викладання провідних викладачів кафедри під час відвідування аудиторних занять з навчальних дисциплін; розробка змісту навчальних занять, методична робота з дисципліни.

– **науково-дослідницьку**: вивчення основних напрямів наукової діяльності викладачів кафедри та аналіз їх наукових здобутків; формування пошуково-дослідницьких умінь і навичок, необхідних для успішної реалізації завдань дисертаційного дослідження та керівництва науковими студентськими дослідженнями.

– **навчально-виховну роботу**: самостійне проведення навчальних занять (лекцій, семінарів, практичних занять), самоаналіз; участь в оцінюванні якості різних видів робіт студентів; індивідуальна робота зі студентами.

6. Індивідуальні завдання

Індивідуальні завдання з навчально-методичної роботи передбачають: вивчення й узагальнення рекомендацій щодо проведення лекційних, семінарських, практичних та лабораторних занять у закладах вищої освіти; участь у розробці навчально-методичного забезпечення дисциплін кафедри; добір дидактично-методичного інструментарію (форм, методів, засобів та технологій навчання) для належного забезпечення освітнього процесу; відвідування й аналіз занять викладачів кафедри.

Індивідуальні завдання з науково-дослідницької діяльності аспіранта передбачають: аналіз наукових джерел, дисертаційних робіт, педагогічного досвіду з метою вивчення ступеня дослідженості й сучасного стану розробки проблеми дисертаційного дослідження; робота над дисертаційним дослідженням; участь у різного рівня науково-практичних конференціях, семінарах та ін.; підготовка публікацій у наукових фахових виданнях.

Індивідуальні завдання з навчально-виховної роботи: аналіз актуальних проблем професійної підготовки студентів; самостійне проведення навчальних занять у тому числі залікових, позаурочних виховних заходів тощо.

7. Зміст та порядок оформлення звітних матеріалів

За підсумками проходження науково-педагогічної практики аспірант готує таку звітну документацію:

1. Робочий зошит практиканта.

2. Конспекти залікових видів діяльності (педагогічний аналіз відвіданої лекції і семінарського (практичного) заняття; плани-конспекти та тексти двох лекцій, конспекти двох семінарських (практичних) занять для студентів).

3. Звіт/самоаналіз аспіранта-практиканта про проходження науково-педагогічної практики. У тексті звіту практиканти відображають: короткий опис бази практики; реалізацію завдань практики; самооцінку виконання різних видів діяльності; позитивні і негативні сторони практики; пропозиції щодо вдосконалення організації практики.

Звітну документацію науково-педагогічної практики аспірант подає до відділу аспірантури, докторантури та наукової роботи.

Аспіранти мають право проходити науково-педагогічну практику в інших закладах вищої освіти. При цьому до звітної документації додається розгорнута характеристика діяльності аспіранта-практиканта, підготовлена куратором (наставником) практики за місцем проходження.

8. Підведення підсумків практики та критерії оцінювання результатів

Підведення підсумків науково-педагогічної практики аспірантів здійснюється під час підсумкової конференції на кафедрі, за якою був закріплений аспірант. Оцінка за проходження науково-педагогічної практики виставляється за результатами всіх завдань практики, про виконання яких звітує аспірант. До уваги керівником практики також береться якість оформлення звітної документації.

Критеріями оцінювання результатів науково-педагогічної практики є:

- виконання програми практики;
- професійна та науково-дослідна компетентність;
- ставлення до практики, прояв професійно значущих якостей;
- якість виконання всіх завдань та видів роботи під час проходження практики;
- якість та своєчасність здачі підсумкової документації.

Підсумки проведення науково-педагогічної практики аспірантів обговорюються на засіданні кафедри загальної педагогіки та дошкільної освіти та вченій раді факультету психології, педагогіки та соціальної роботи.

Критерії оцінювання результатів практики

А (90 – 100) – оцінка “відмінно” – “5”: практикант ґрунтовно ознайомився з особливостями планування та організації освітнього процесу в закладах вищої освіти; змістом діяльності викладача закладу вищої освіти; специфікою організації основних форм навчання у вищій школі, застосування сучасних технологій та методик навчання; ознайомився з досвідом викладання провідних викладачів кафедри під час відвідування аудиторних занять з навчальних дисциплін; розробкою змісту навчальних занять, методичною роботою з дисципліни; оволодів методами та засобами складання завдань з різних тем предметного матеріалу, різноманітними освітніми технологіями. Практикант продемонстрував творчий підхід під час самостійного проведення навчальних занять та індивідуальних робіт зі студентами (лекцій, семінарів, практичних, лабораторних занять, позанавчальної роботи); проявив ґрунтовність під час оцінювання якості виконання різних видів робіт студентів; продемонстрував бажання набувати досвід викладацької роботи, формувати комплекс морально-етичних якостей викладача вищої школи, індивідуальний творчий стиль педагогічної діяльності, потребу в самоосвіті. Практикант опанував основні засади організації науково-дослідної роботи в межах проблематики дисертаційного дослідження; методологію здійснення наукового дослідження зі спеціальності 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями); результати практики (робочий зошит практиканта; конспекти залікових видів діяльності (плани-конспекти та тексти двох лекцій, конспекти двох практичних (лабораторних) занять для студентів); звіт/самоаналіз) оформив якісно та вчасно подав до розгляду керівнику практики; під час захисту продемонстрував сформовану систему професійних знань, умінь та навичок, необхідних для науково-педагогічної роботи у закладі професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти, розуміння потреби в їх поглибленні й удосконалюванні, високий рівень готовності до майбутньої професійної діяльності.

В (82 – 89) – оцінка “добре” – “4”: практикант ознайомився з особливостями планування та організації освітнього процесу в закладах вищої освіти; змістом діяльності викладача закладу вищої освіти; специфікою організації основних форм навчання у вищій школі, застосування сучасних технологій та методик навчання; ознайомився з досвідом викладання провідних викладачів кафедри під час відвідування аудиторних занять з навчальних дисциплін; розробкою змісту навчальних занять, методичною роботою з дисципліни; оволодів методами та засобами складання завдань з різних тем предметного матеріалу, різноманітними освітніми технологіями. Практикант продемонстрував достатньо професійний рівень під час самостійного проведення навчальних занять та індивідуальних робіт зі студентами (лекцій, семінарів, практичних, лабораторних занять, позанавчальної роботи); проявив достатній рівень компетентності під час оцінювання якості різних видів робіт студентів; продемонстрував бажання набувати досвід викладацької роботи, формувати комплекс морально-етичних якостей викладача вищої школи, індивідуальний творчий стиль педагогічної діяльності, потребу в самоосвіті. Практикант опанував основні засади організації науково-дослідної роботи в межах

проблематики дисертаційного дослідження; методологію здійснення наукового дослідження зі спеціальності 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями); результати практики (робочий зошит практиканта; конспекти залікових видів діяльності (плани-конспекти та тексти двох лекцій, конспекти двох практичних (лабораторних) занять для студентів); звіт/самоаналіз) оформив якісно та вчасно подав до розгляду керівнику практики; під час захисту продемонстрував сформовану систему професійних знань, умінь та навичок, необхідних для науково-педагогічної роботи у закладі професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти, розуміння потреби в їх поглибленні й удосконалюванні, достатньо високий рівень готовності до майбутньої професійної діяльності.

С (75 – 81) – оцінка “добре” – “4”: практикант ознайомився з особливостями планування та організації освітнього процесу в закладах вищої освіти; змістом діяльності викладача закладу вищої освіти; специфікою організації основних форм навчання у вищій школі, застосування сучасних технологій та методик навчання; ознайомився з досвідом викладання провідних викладачів кафедри під час відвідування аудиторних занять з навчальних дисциплін; розробкою змісту навчальних занять, методичною роботою з дисципліни; оволодів методами та засобами складання завдань з різних тем предметного матеріалу, різноманітними освітніми технологіями. Практикант продемонстрував достатній рівень умінь самостійного проведення навчальних занять та індивідуальних робіт зі студентами (лекцій, семінарів, практичних лабораторних занять, позанавчальної роботи); проявив достатній рівень компетентності під час оцінювання якості різних видів робіт студентів; продемонстрував бажання набувати досвід викладацької роботи, формувати комплекс морально-етичних якостей викладача вищої школи, індивідуальний творчий стиль педагогічної діяльності, потребу в самоосвіті. Практикант опанував основні засади організації науково-дослідницької роботи в межах проблематики дисертаційного дослідження; методологію здійснення наукового дослідження зі спеціальності 015 Професійна освіта (за спеціалізаціями); результати практики (робочий зошит практиканта; конспекти залікових видів діяльності (плани-конспекти та тексти двох лекцій, конспекти двох практичних (лабораторних) занять для студентів; звіт/самоаналіз) оформив та вчасно подав до розгляду керівнику практики; під час захисту продемонстрував наявність професійних знань, умінь та навичок, необхідних для науково-педагогічної роботи у закладі професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти, розуміння потреби в їх поглибленні й удосконалюванні, достатній рівень готовності до майбутньої професійної діяльності.

Д (67 – 74) – оцінка “задовільно” – “3”: практикант ознайомився з особливостями планування та організації освітнього процесу в закладах вищої освіти; змістом діяльності викладача закладу вищої освіти; специфікою організації основних форм навчання у вищій школі, застосування сучасних технологій та методик навчання; ознайомився з досвідом викладання провідних викладачів кафедри під час відвідування аудиторних занять з навчальних дисциплін; розробкою змісту навчальних занять, методичною роботою з дисципліни; оволодів методами та засобами складання завдань з деяких тем предметного матеріалу. Практикант продемонстрував достатній рівень умінь самостійного проведення навчальних занять та індивідуальних робіт зі студентами (лекцій, семінарів, практичних занять); проявив вміння оцінювати якість різних видів робіт студентів. Практикант на достатньому рівні опанував основні засади організації науково-дослідницької роботи в межах проблематики дисертаційного дослідження; оформив результати практики (робочий зошит практиканта; конспекти залікових видів діяльності (плани-конспекти та тексти двох лекцій, конспекти двох практичних (лабораторних) занять для студентів; звіт/самоаналіз) та вчасно подав до розгляду керівнику практики; під час захисту продемонстрував наявність професійних знань, умінь та навичок, необхідних для науково-педагогічної роботи у закладі професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти, розуміння потреби в їх поглибленні й удосконалюванні, достатній рівень готовності до майбутньої професійної діяльності.

Е (60 – 66) – оцінка “задовільно” – “3”: практикант частково ознайомився особливостями планування та організації освітнього процесу в закладах вищої освіти; змістом діяльності викладача закладу вищої освіти; специфікою організації основних форм навчання у вищій школі, застосування сучасних технологій та методик навчання; ознайомився з досвідом

викладання провідних викладачів кафедри під час відвідування аудиторних занять з навчальних дисциплін; розробкою змісту навчальних занять, методичною роботою з дисципліни; частково оволодів методами та засобами складання завдань з деяких тем предметного матеріалу. Практикант продемонстрував низький рівень умінь самостійного проведення навчальних занять та індивідуальних робіт зі студентами (лекцій, семінарів, практичних занять). Практикант на низькому рівні опанував основні засади організації науково-дослідницької роботи в межах проблематики дисертаційного дослідження; оформив результати практики (робочий зошит практиканта; конспекти залікових видів діяльності (плани-конспекти та тексти двох лекцій, конспекти двох практичних (лабораторних) занять для студентів; звіт/самоаналіз) та вчасно подав до розгляду керівнику практики; під час захисту продемонстрував наявність посередніх професійних знань, умінь та навичок, необхідних для науково-педагогічної роботи у закладі професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти.

FX (35 – 59) – оцінка “незадовільно” – “2”: практикант частково виконав програму науково-педагогічної практики; продемонстрував доволі низький рівень професійної та науково-дослідницької компетентності; низьку якість виконання завдань та певних видів роботи під час проходження практики; низьку якість оформлення підсумкової документації.

F (0 – 34) – оцінка “незадовільно” – “2”: практикант не виконав програми науково-педагогічної практики; продемонстрував професійну та науково-дослідницьку некомпетентність; низьку якість виконання завдань та всіх видів роботи під час проходження практики; низьку якість та несвоечасність здачі підсумкової документації.

Науково-педагогічна практика завершується диференційованим заліком.

При встановленні загальної оцінки з науково-педагогічної практики враховуються оцінки за всі види діяльності аспіранта-практиканта.

Оцінка з науково-педагогічної практики прирівнюється до семестрової оцінки з будь-якого предмету і не може бути більшою за 100 балів.

Захист науково-педагогічної практики відбувається на засіданні кафедри і оцінюється за 100-бальною шкалою з метою одержання еквівалентних оцінок за національною шкалою та шкалою СКТС.

Рекомендовані джерела інформації

Основна:

1. Бирта Г., Бургу Ю. Методологія і організація наукових досліджень. Київ: Центр навчальної літератури, 2014. 142 с.
2. Гончаренко С.У. Педагогічні дослідження: методологічні поради молодим науковцям. Київ-Вінниця: ДОВ «Вінниця», 2008. 278с.
3. Гуревич Р.С. Теоретичні та методичні основи організації навчання у професійно-технічних закладах / за ред. С.У.Гончаренка. Київ: Вища школа, 1998. 229 с.
4. Данильян О.Г., Дзьобань О.П. Методологія наукових досліджень. Київ: Право, 2019. 368 с.
5. Євтушенко М., Хижняк М. Методологія та організація наукових досліджень: навч. посіб. Київ: Центр навчальної літератури, 2019. 350 с.
6. Кловак Г.Т. Основи педагогічних досліджень : навч. посіб. Чернівці: Чернігівський державний центр науково-технічної і економічної інформації, 2003. 260 с.
7. Коваленко О. Е. Методика професійного навчання : підруч. Харків: УПА, 2005. 360 с.
8. Коваленко О.Е. Теоретичні засади професійної педагогічної підготовки майбутніх інженерів-педагогів в контексті приєднання України до Болонського процесу: монографія / О.Е.Коваленко, Н.О. Брюханова, О.О.Мельниченко. Харків: УПА, 2007. 162 с.
9. Кремень В.Г. Неперервна професійна освіта: Філософія, педагогічні парадигми, прогноз: монографія / В.П. Андрущенко, І.А. Зязюн, В.Г. Кремень, С.Д. Максименко, Н.Г. Ничкало, С.О. Сисоева, Я.В. Цехмістер, О.В. Чалий; за ред. В.Г. Кременя. Київ: Наукова думка, 2003. 853 с.
10. Лікарчук І.Л. Професійно-технічна освіта України: історичний шлях і перспективи: монографія. Київ: Педагогіка, 1999. 288 с.
11. Неперервна професійна освіта: проблеми, пошуки, перспективи: монографія / за ред. І.А. Зязюна. Київ: Віпол, 2000. 636 с.

12. Неперервна професійна освіта: філософія, педагогічні парадигми, прогноз: монографія / за ред. В.Г. Кременя. Київ: Наукова думка, 2003. 853 с.

13. Ничкало Н.Г. Трансформація професійно-технічної освіти України: монографія. Київ: Пед. думка, 2008. 200 с.

14. Олійник В.В. Наукові основи управління підвищенням кваліфікації педагогічних працівників профтехосвіти: монографія. Київ: Міленіум, 2003. 594 с.

15. Педагогічна книга майстра виробничого навчання: навч.-метод. посібник. 2-е доп. вид. / Н.Г. Ничкало, В.О. Зайчук, Н.М. Розенберг та ін.; за ред. Н.Г. Ничкало. Київ: Вища школа, 1997. 383 с.

16. Педагогічні технології у неперервній професійній освіті: монографія / С.О. Сисоєва, А.М. Алексюк, П.М. Воловик, О.І. Кульчицька, Л.С. Сігаєва, Я.В. Цехмістер та ін.]; за ред. С.О. Сисоєвої. Київ: ВІПОЛ, 2001. 503 с.

17. Професійна освіта в зарубіжних країнах: порівняльний аналіз: монографія / за ред. Н.Г. Ничкало, В.О. Кудіна. 2-е вид. Черкаси: Вибір, 2002. 390 с.

18. Щербак О.І. Професійно-педагогічна освіта: теорія і практика: монографія / за ред. Н.Г. Ничкало. Київ: Науковий світ, 2010. 279 с.

Додаткові:

1. Андрущенко В.П. Педагогіка вищої школи: підручник / В.П. Андрущенко, І.Д. Бех, І.С. Волошук, О.В. Глузман, Н.В. Гузій, Н.М. Дем'яненко; за ред. В.Г. Кременя. Київ: Пед. думка, 2009. 256 с.

2. Ашерев А.Т. Введення в спеціальність інженера-педагога комп'ютерного профілю: навч. посіб. / А.Т. Ашерев, О.Е. Коваленко, С.Ф. Артюх. Харків : Вид. Української інж.-пед. акад., 2005. 224 с.

3. Волков Н.П. Педагогіка : посіб. Київ : Вид. центр «Академія», 2001. 576 с.

4. Державні стандарти професійної освіти: теорія і методика: монографія / за ред. Н.Г. Ничкало. Хмельницький: ТУП, 2002. 334 с.

5. Закон України «Про вищу освіту». URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.

6. Закон України «Про освіту» URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1060-12>.

7. Закон України «Про професійно-технічну освіту» URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/103/98-вр>. – Мова укр.

8. Закон України «Про фахову передвищу освіту» URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2745-19#Text>

9. Зязюн І.А. Філософія педагогічної дії: монографія. Черкаси: ЧПУ ім. Богдана Хмельницького, 2008. 608 с.

10. Коваленко О.Е. Інженерно-педагогічні кадри: нові вимоги сьогодення URL: uipa.edu.ua/jsrui/bitstream/123456789/868/.../O.%20Kovalenko.doc.

11. Козловська І. М. Теоретико-методологічні аспекти інтеграції знань учнів професійно-технічної школи (дидактичні основи) / за ред. С. У. Гончаренка. Львів : Світ, 1999. 301 с.

12. Кремень В.Г. Освіта і наука в Україні – інноваційні аспекти: Стратегія. Реалізація. Результати. Київ: Грамота, 2005. 447 с.

13. Лігоцький А.О. Теоретичні основи проектування сучасних освітніх систем: монографія. Київ: Техніка, 1997. 340 с.

14. Мелецінек А. Інженерна педагогіка: практика передачі технічних знань / пер. С.Ф. Артюха. Харків : УПА, 2001. 240 с.

15. Наукові і освітні методи та практики : монографія / ред. кол. : В.П. Андрущенко, В.А. Рижко, С.Б. Кримський та ін. Київ : ЦГО НАН України, 2003. 763 с.

16. Нісімчук К. О., Панасюк Н.Л. Методика використання інформаційних технологій у підготовці інженерів-педагогів: навч. посіб. Луцьк: ПВД «Твердиня», 2008. 160 с.

17. Пелех Ю.В. Ціннісно-смысловий концепт професійної підготовки майбутнього педагога: монографія / за заг. ред. М.Б. Євтуха. Рівне: Тетіс, 2009. 400 с.

18. Професійна освіта: словник / уклад. С.У. Гончаренко та ін.; за ред. Н.Г. Ничкало. Київ: Вища школа, 2000. 380 с.

19. Сидоренко В.К., Кулик Є.В. Основи наукових досліджень: навч. посіб. Київ: РННЦ «ДІНІТ», 2000. 259 с.

20. Сисоєва С.О., Т.Є.Криstopчук. Методологія науково-педагогічних досліджень: підруч. Рівне: Волинські береги, 2013. 360 с.

21. Томашенко В. Основні напрями реформування професійно-технічної освіти України. Спеціальний випуск журналу «Професійно-технічна освіта». Проект «Реформування ПТО в Україні», 2003. 68 с.

Інформаційні ресурси:

1. www.zakon.rada.gov.ua – Закони України;
2. <https://mon.gov.ua> – сайт МОН України;
3. <http://www.ostriv.in.ua/> – Всеукраїнський освітній портал «Острів знань»;
4. <http://osvita.ua/vnz/reports/sociology/12308>
5. <http://readbookz.com/book/195/7421.html>
6. <http://www.info-library.com.ua/books-text-8409.html>
7. <http://www.ippo.org.ua>